

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag med det formål at afskaffe strafmaksimum i straffelovens § 33, stk. 3. Efter denne bestemmelse må straffen til en gerningsmand, der var under 18 år på gerningstidspunktet, ikke overstige fængsel i 8 år.

Forslaget er ifølge forslagsstillerne aktualiseret af en række alvorlige straffesager, hvor gerningsmanden har været under 18 år; i bemærkningerne til forslaget nævnes dog kun én sag, nemlig den meget omtalte stadionsag fra Aalborg. Det er forslagsstillernes opfattelse, at forslaget skal være med til at styrke befolkningens tillid til retssystemet, samtidig med at det kan have en præventiv effekt.

Jeg vil gerne indlede med at gentage, hvad jeg tidligere har sagt, når vi har drøftet emnet ungdomskriminalitet her i Folketinget. Regeringen er meget optaget af, hvordan vi får styrket indsatsen mod ungdomskriminaliteten, og det gælder både det vigtige forebyggende arbejde og en klar og konsekvent holdning over for de børn og unge, som begår kriminalitet. Jeg vil også sige, at enhver sag om grov personfarlig kriminalitet, begået af en ung gerningsmand, er én sag for meget, og fandtes der et tryllemiddel, der kunne forhindre den slags sager, skulle vi bruge det, først og fremmest for ofrenes og for samfundets skyld.

Der er imidlertid desværre ingen grund til at tro, at en afskaffelse af det særlige strafmaksimum i straffelovens § 33, stk. 3, ville have forhindret den dybt tragiske sag, som omtales i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Man kan endda tilføje, at bestemmelsen slet ikke ville have haft betydning i den konkrete sag, hvor straffen jo – som omtalt i beslutningsforslagets bemærkninger – blev udmålt til 7 års fængsel. Der er i praksis ganske få sager vedrørende unges lovovertrædelser, der er så alvorlige, at straffen nærmer sig strafmaksimum på 8 år efter straffelovens § 33, stk. 3. Ser vi specielt på drabs-sager, som forslagsstillerne henviser til, har der i perioden 1998-2007 været mellem nul og to strafferetlige afgørelser om året vedrørende drab og drabsforsøg begået af unge under 18 år.

Når unge over den kriminelle lavalder begår kriminalitet, bedømmes forholdet som udgangspunkt efter de almindelige strafferetlige regler. Det betyder bl.a., at det almindelige strafferetlige sanktionssystem anvendes ved straffastsæt-

Kl. 16:09

telsen. Lovgivningen indeholder dog en række særlige strafferetlige og straffeprocessuelle regler vedrørende sager med gerningsmænd under 18 år, og straffelovens § 33, stk. 3, om et strafmaksimum på 8 år er en af disse særlige regler. Der har været sådanne bestemmelser helt tilbage i straffeloven fra 1866, og bestemmelserne er i forarbejderne til den gældende straffelov begrundet i, at man af hensyntagen til den unges fremtidige udvikling, bl.a. den unges mulighed for at få og gennemføre en uddannelse, fandt det særlig betænkeligt at idømme unge under 18 år meget langvarige fængselsstraffe. Synspunktet er altså, at en meget lang fængselsstraf reelt indebærer en ekstra straf til en ung gerningsmand.

Der findes også en lang række andre strafferetlige regler for unge. Efter straffelovens § 82, nr. 1, skal det f.eks. ved straffastsættelse i almindelighed indgå som en formildende omstændighed, at gerningsmanden ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført. I 2001 blev der indført en ny sanktionsform, ungdomssanktionen, over for unge, der på gerningstidspunktet ikke var fyldt 18 år. Den består af strukturerede og kontrollerede socialpædagogiske behandlingsforløb, der varer 2 år, og er som udgangspunkt beregnet for unge, som har markante tilpasningsproblemer og har begået grovere personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, som den unge ellers ville være idømt en ubetinget fængselsstraf i intervallet fra 30 dage og op til ca. 1 år for.

Hvis man ser generelt på unge gerningsmænd og ikke alene på sager om grov personfarlig kriminalitet, kan betingede domme i praksis anvendes i vidt omfang over for unge lovovertrædere, og som det er fremgået, er bestemmelsen om strafmaksimum i straffelovens § 33, stk. 3, blot én af flere særlige strafferetlige regler, der gælder for unge under 18 år.

Som jeg også nævnte, da vi her i Folketinget for nylig behandlede Dansk Folkepartis beslutningsforslag om nedsættelse af den kriminelle lavalder, har regeringen jo nedsat Kommissionen vedrørende ungdomskriminalitet, som skal gennemgå den samlede indsats mod ungdomskriminalitet og på grundlag heraf komme med forslag til, hvordan indsatsen skal styrkes for at gøre den så målrettet og virksomhedsfuld som muligt. Justitsministeriet har anmodet kommissionen om i sine overvejelser specifikt at inddrage bestemmelsen om strafmaksimum for unge lovovertrædere i straffelovens § 33, stk. 3, bl.a. under hensyntagen til, at kriminalitetsstatistikken viser en generel stigning af den registrerede per-